

דפי עיון

"ליהודים היתה אורה" אמר רבי יהודה:
אורה - זו תורה.
וכך הוא אומר:
"כי בר מצוה והורה אור" [מגילה ט"ז]

במפרשים

יו"ל ע"י מ. מרשקוביץ * משואות-יצחק 79858, ד.ב. שדה-גת * טל': 08-8581440 * סקס: 08-8503835

שנת תשס"ג

פרשת מקץ

א. תועלות להרלב"ג.

פרק מאי פסוקים ט"ד, טו:

את הקאי אני מוקיד היום: וקם איתנו נטר עברי וני:

קטו) אין דלוי לחדס שימנש הלגהיל סוב לתי שגמלתי וכו' סבר התקנים לא רשע לדבר סימנף אל פרעס לחות פניו שיליחתי התקופה סביב צו על לא פשט ולא התאמסכט הקי' שבוחר להוכיח אל מרשע בלשון סיחה צו התקין לער התקנים כי הוכח להוכיח השלו אשכ כמס עליי פדעה כעבודי ויה סיחה נגדו כדלוי לו:

יגלות ייחזקה שפליתי ויבא אל פדעה:

קטז) ראוי לחדס נבלי לפני הגולים שיקם מלתי כבודי וכבודי האמיס לפר מה שאספר, כי בזה תהאדור לגדולים וכו' יהיו נוסין דכרוי חיה נבמתיס. גוזה הפלא מלח יופף והחליף שגלוסו כגלו לפני המלך. ילואס הכנסה היו התקנים כגוולים התקנים כשהו התגללים לפני לכבודו אויל: קס) אלי ולכיהו:

נען ייסי: בלעדי אלתיים וענה את שרוע פדעה:

קע) ראוי לחדס כסדכר עם הגולים סיהי דכרוי תססיס. ולזה תתול סמנה יספף למרעה וס תתאמר תסמלא אשר כלל תתסלמוח תרכס נרלום מוסקס וסול סס סאמר להכסלוי אליהם יסנה חס שלום פדעה. ויהו כפרתו החלומס כל תלמכו בצי כסללים הקלור והקלן ומתולר זה מרעתי סס:

סאלון

1. קטצ חראסון - אספר לצבם ליאוי מוסר הסכל - מנסה כרשנו לצנות על סאלה נוספת, מהי?
2. מה הכריח את השר ומה היה סכך אמול?
3. מהו הקוסי האספרי קטצ הפני עליי צומד כרשנו?
4. אינה ניאוק ססיכולוסי מוסיף כרשנו מצבם הכסוד שיש למצויק לצדוילי?
5. איך זה שייק לצנות התנהחות "החסידיס" ספואס להתכבול?
6. על אינה קוסי אספרי צונה כרשנו קטצ האחרון סמלוטס כאן?
7. מה פדיוק ניתן להסין מתוספת יוסף לכרעה ואיך יש סנה מן "הסלמות סאלות מוצסות"?

* * *

ב. ספורנו עם פירוש הרב י. קופרמן.

פרק מאי פסוקים ט"ד, טו) את תפטי אני פועיר. לא כמתחנש על שנסת אותי כביח הספר כי בתפטי קנה יי.

(יד) וירעהו מן הבור. קדרף קל תשועת הי' שועשית כמו רגע. כאקרו יכי קרוקח ישועתי לבוא יי ושיניתו ט. א. וקאקרו ילו עמי שפס לי... בקעט יי אויבתום אקניצי וחללים סא יי

טו. וקף יהו ענן מןהרס. כאקרו יכי קרש סמפצרים" וססיס יי. לטו. כאקרוס וקרוסם לקרעה "שלא הפסיק כצאן של אבותינו להקמין צו שגולה אליהם מלך סלכי הקלדים הקדוש כרוך הוא ונאלם" והנה של ססו. וכן אמר לצשעה לצחיד. כאקרו יספואט וכוא אל היקלו הארון אשר אתם סכקשים" יי וסלאכי יי. א. וסלף שולתי. יי אין לבוא אל שער הקלף סלכוס שק" יי וסלר יי. א.

תשובה

15. בלומר, אם ישמור משפט ויעשו צדקה
 הישועה תבא כמחזה. 16. רש"י ד"ה כמעט
 בשעה מופתת, וכן רד"ק: בספט זמן. 17.
 רד"ק: לפי שלא נגלה הקץ ולא נחבא בספר
 דניאל, אמר כי יפתאום יבא שלא ידע
 אדם עם בואו מרם בואו שיבא. ועוד מצינו
 ברד"ק בגיטות חר משמעי בפירושו לישעיהו
 סב, כעמן הגאילה הסופית יאני ה' בעתה
 אחישנה, זה לשוני: ויש למרש, כשיגיע
 עתה - אחישנה, לגמרה מהר, כי לא יארך
 זמן מעת חזיל הישרעה עד כלותה. 18. בדרך
 של רכינו להסחיש מצב סטרים על ידי מוכחח
 סתהגך המעוררת הקשר וזיקה ברורים, ושמא
 ביקש רבינו לציין את הקשר בין פירוש יוסף
 האחד ובין מנילת אסתר (ויאסתר מן התורה
 מנין?) בלומר, גם ההשגחה הנסתרת על עם
 ישראל הבא לידי ביטוי בשתי מישיות אלו.

14. והו המבוא ליפרעה קצף על צביון
 ופסוק י', כלומר הכעס היה כהחלט מוצדק.
 שר המשקים בראי הקדים הקדמה זאת כדי
 לפורר אצל פרעה גישה חיובית למה שעומד
 להציע, והיינו לזמן את יוסף. כי אם פרעה
 ירגיש שהוא מעתין לסתות סודש מה פרשה
 מצדו, תחסחח אצלו דעה ערנית לשר וממילא
 גישה שלילית להזמין לארמון הסלך יצר
 עבדי עבד לשר הטבחים, כל זאת על פי
 תפיסה פסיכולוגית ברורה שאנשים נוטים
 להתחמם לרעות של הוולת בהתאם לרעתם
 של הוולת צמור.

שאלות

1. מה קושי האפשרי בסוק ט' עליו מנה סרננו תוספת?
2. מהי פדיון תוספתו לכת?
3. סרננו סטוא לפרש את סוק יד' צומח על נוסא עקרנו, מהו?
4. סרננו מ63 כמה דומאות למסקתו, התוכל להבחין במסדל ספניוהן?
5. לאור זאת מה רוצה סרננו להאמתו סכק?
6. מהו הקשר בין סוקנו לפין בסוק המצוטט מהשילת אסתר?
7. התוכל למצוא עוד מקפילות בין יוסף לפרש אסתר?

* * *

ג. דמבין

פרק מא' פסוק כ"ו (כו) יהי שבע שני דעב. בעבור זהבטב בארץ מצרים איננו חודש גדול כי הוא כח ה"א
 הדיד חחלה טתרי הרעות. כי הוא הקודם ותועלה גולום, כי האלוים ברחמים הראה
 לשריה הרעב לזמניה לטליטה גדולה יי, וזה טעם החולנת שבע שני תרעב לבא כמסר אסר
 יוסף יי, כי לא נודע דברו רע כמנה הרעב:

שאלות

1. סרננו צומח כאן על שני קשיים אפשריים מהמנת פסוקנו, התוכל להנותם?
2. מהו החידוש והתועלת של החלום לדעתו?
3. מה הראה הקס"ה לפרעה?
4. למה ילא נודע דברו - רק פגנות הרעב ומה תוצאות מיו לכת?

* * *

ד. הנתב והקבלה

פרק מא' פסוקים לט', מ"ו: (כסדיל): תרח יד מרעה.
 חייב תמות לטוסדותין למרעה, וכפי' דמניס תמא חנוכה מרעה, ירלס טסי יד אן כי חלמ יד
 שנין כח ינולת ותועלת, והמתנה מרעה גול על כמא מרעה (ערתאסטימטרי) מנימן לו הכח
 למתח חיסל וול מרעה: (ט) על ביוד, מרעב לזנולקס מתנה על ביודי וכפי' האלניע חסיס אכ
 על ציני, מרעבי שנין מהמתנה והמרתות על לטון המרתה, ובלתת אן כחן מסמון, כי טלס על
 הול טס חמר כמז וול על יקבלתו (היטע י"א) מטיחשו טליון, ליכ יזיס על טס נטקן אל
 ציני, ומצמו חסיס סמליון על ביודי (אנטימקטע מיינעב הויצען) וק כמזו אומך על כל ארץ
 מרעב, יצחן חזרו על כל איש, וילא יוסף על חית, נכילס מוסף יציע סכק, עליוט וזין זי
 חוספת, כי היא צמלש חנוון גולת על:

שאלות

1. מהו קושי האפשרי בסוק לט' עליו מנה סרננו להשיב?
2. התוכל להפיא דומאות נוספות לטוס תוספת זכר?
3. בסוק מ' מתולכ סרננו עם תרעב אונקלוס והאגן-עזרא, מהו דעתם
 ולמה הוא אינו מקפלתם?
4. מהי דעתו בוא?

* * *

3/00

Handwritten initials or signature in the top left corner.

ד. רשימת הורש.

פרק מא' פטוקים מ'-מה'

(מ) ועל סוף ישיב. בשום מקום אין אנו מוצאים נשיקה מה במשך הכנעה. מצאנו אמנם זריקה פסלית של נשיקת יד (אויב לא. כו.) אך בשום מקום אין נשיק על פה בסוף לנשיקה. לסיכך יש להעריך בהתלט את התפיסה האחרת של נשיקת: להודיך, הוראת זימור: חזירה הדדית. באורח ידועות: נשיקה ביחס איבה: קרוב כנראה תיגרת יריים. וההבנות לבד: להודיך. נמצא פירושו כאן: על סוף ירמין עמי כנגד האיוב המסתער, הרעב. הביטוי קילע ליתרה שבן. כפי הנראה מישעה כב. ה. נשק סורה על מחסן של כלי ידן. חזילה הוא מפקד אותו על ביתו. ואמר מונה אותו על חקונת הצביר.

— המלך המופיע בתוך העב — פצורה שהכרעו כרף. השר האמילי הפך רק לכבוד שניתן סרצין. רק כו היא רואה כבוד; אך השר הערוץ בו לכבוד שמרצון. והוא רואה בו השמלה המסורה איתי להמונים. היא יצורה על כבוד והכנעה. יתן פקודתו לברך לשלום. קראת. אבדך" שיצאה מטעם יוסף. שהיא מצוה שיכרעו לפניו כרף. היא שהציגה איהו כעשנה לפרעה לכל וכו'.

(מז) כנראה עם שובי מסע ההכרה הרשמי דרך העיר.

(מח) צענה פצנה. אם נבקש הקבלות למלה אלה שהן מצריות כנראה נמצא להצפנה: צפני = ספן. אך להפנה" נמצא אילי רק "נח" בלשון חזיל: לשמור. לנצור (נבמה קטר ערב — לפתוח שבקרה. ועין במרשיי שם). ריהיה פירושו לקי זה: מי שצמנות סמונה עמו. מי שניתן לו המפתח לבורות נעלמים.

היה זה דלק ממנויו של יוסף. שיסא אשה רב אחריכך היא יצא לתפקידו. נראה כי במדינת סרעה היה איש בלא אשה רק איש למחצה. המשימה שהוסלה על יוסף ורשף אדם שלם. גם היום אין ההכרה העממית יחשבת אסון כלא ליוק. נוסף כי התפקיד שהוטל על יוסף יקדם בייחוד אם גם לו יליד בית ומשפחה. אם יבין העם לדגבל את צדיכיו כשבע שנות השפע. יספיק הובול לשלושים יחמש שנה. ביבון בלחו מרוסן יביא איחם לסית בדעב. על יוסף הוטל לבצע את המיקוה המוב וההכרחי. ההשעפה הטיבה ביותר תצא מדינתי: היא עם היא. היא שרון כמדינה יוגים לבולם דליבית של פשמה בבית ובמשפחה. אך לשם כך היה זקוק לבית ומשפחה ולשם כך נדרשה לו אשה. האדם הבידוד שאין לו בית ומשפחה אינו קשור קשר אמין עם צרכי הכלל וראייתו: אך בחזיתו מטיסל באשה ובנים — ילו יהא גם ליסר או סלך — הרי היא שותף ליאגת הצבירה. ומכין ליידי.

הכסא. כדרך תפקודו הקטני מורים על הכולה והפרשה בנות. ובכתיב — על החתם טעם והעלתו חתמן או חתנע המביבה בן חורג. ככאף של מצע גבוה ומרוסס את הקורה עליה ופריש אורה מולכה. ואין זה עמיל לליתרה. באינו נוחן טעמו קביט אלא מושב נמוך לישיבה יציאת הצבא במלחמה. הוא המקור יוצא מן הכלל בלבד לנשיא האמיתי עיקר פעולתו הוא שלטון השלום בבית, והביטוי ההולמו הוא המושב הנעלה בתי עמו: כס המלכות.

(מא-מו) פטוקים אלה הם צנין אחד. סרעה אמך ליספו: ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים למען שלום הארץ (נתתיך ובאות לכן הסיר את שבעתו מעל ידו וגו' סבעת היא אית כבוד למעילה האנושית. כביכול הכתרת הן. כחיו את טבעתו על יד יוסף. שם אותו למשלא מקיסר. עשה את יד יוסף ליד סרעה.

בגדי שיש — משמעותם במדינת סרעה איננה ידועה לנו.

רבד. ריבד: יוסא מג עיבן הוא סור אכנים שנתון בקרקע. מירבוים רבדתי פרשיי (פשלי ג. טד) וכן המלה זכרונה לוי. דפדתי יצדתי (אויב יו. יו) רופנים על מילוי ומצע. אילי יש קרוב לרבוץ. הוא גם כמיון מילוי אכנים. חרבוין נמוך אנוך לישטי. נל. יא. אב בר. יהיה רבדו זהבי: אמן משובצת זהב. סין הכשיו. עלכילפנים אינו איסר. רבדו והבי. אלא רבדו זהבי. הווען בניאה הרשונה שבאיתוחו הבכוד. באמצעות הסבעה עשה אותו לשר המ שנה שלה. לאנו שני שלה. אחר הרכיב איהו כמרכבה המיעדת לאיזו. אמי שויה. וקראו לפניו אבדך. שפירושו המילולי: אזהר שיכרעו ביקר לפני מלך מצרים לא היו קוראים ברבוי. ברעו ברדי" אלא אבדך: אני

עאלות

1. מהו הקושי מוצא כרשנו פוימו כרש "קש" כאן?
2. מהו כתרוננו?
3. איך מספיר כרשנו את המושל "כסא"?
4. מה המשמעות המפצת ולצומחת הרפיד?
5. למה חשף לו להספיר ש"אפרק" הוא פוקא ציווי להשתחוות ולא נכונות מתוק הכרה?
6. איך הוא מספיר את "צנת סצנת" ומה זה מוסיף להספיר יוסף ומסקיפיו?
7. כרשנו מספיר את מקשר סן תסקיפו יוסף לפני נשואיו המידיים. התוכל להביא דוגמא עם פאקולותיו?

Handwritten mark or signature at the bottom left.

תק"א

1. מדרשי תורה להקדוש ר' אנשלמה האשתורקי הוי"ד.

פרק בנא' פסוק מא':

ראה נתתי אותך יתכן שיוסף היה נכחל על רכב בשעת הספולתה תסתקאם אמר לו זה ררך התול ולקט על שאמר לו ירא סרעה ארש נבון ויהתל בו באמרו אין נבון יחכם כסוף, או אם היה רצון אלהי לקיום חלוצותה, לזה אמר לו כשראהו מתחיל ררך קיום וציוו ראה והבן כי נתתי אותך על כל ארץ מצרים, כי שתזלה לא אמר לו רק על כיתי וסשם ישק על עמי, דעתה תוסף לו על כל ארץ מצרים או אולי ראה סרעה יעצו קורצים בעיניהם סה זה היה להגדיל דד לבא לסנו ולהאמין בו, ליה סדה סרעה נאמר ראה כי כן רצוני וסי יחלוק עלי, והכף ססיר סבעתו ותנהג לדה והלבישו יתרכיבו וקראו לבנו שכל הקמים השירים וברבו אליו רל לעשות לו אויבין אפני, ודה שישב אורו זה נאמר אני סרעה סרשל לעשות סרעני ואני עוד סבלעדיך לא ייום ונה, רל אמיל סשאר הספולות יחד כלם ספולקים סענה ואתה תבתי ססנתק לבנה כל המטיים לאשר תרעה:

סאלוק:

1. מה תקושי סאכשרי סססוק צ'יון מנסה סרסנונו להסיס?
2. מה סדיוק תסוסתו סקטע הרססונו?
3. איק סרעה התספר על היסוסיו סל יוס'?
4. סקטע ססני - או או'... - מ'עלם סרסנונו ססס אחר, מהו?
5. איק סרעה מתספר על כק, ל'רצתו?
6. ארסעה דסריס, עשה סרעה ל'וס'ל, מה סע ומה סססרדל סני'יהט סקסר ל'מסרה סנחוס'ה?
7. מנין לו סניתנה ל'וס'ל הנכות ל'מנות לו צוצריס, כמי ר'צונו?

* * *